Raadsmemo

Van	: Wethouder mr. A. Mussche
Afdeling	: Ontwikkeling & Beheer
Informant	: Koops, Rosan
Betreft	: Raadsmemo beantwoording vragen SGP
Datum	: 12 februari 2021
Registratie nr.	: ADV/21 - 15271
Zaaknummer	: Z36732

Onderwerp

Beantwoording schriftelijke vragen SGP

Toelichting

Vragen:
In de startnotitie wordt de raad geadviseerd om te kiezen voor scenario 2, waarbij de rode en oranje punten uit het overzicht worden aangepakt. Voor scenario 1 is nodig: max. €25.000 aan externe inhuur + 488 uur ambtelijke capaciteit. Voor scenario 2 is nodig: max. €50.000 aan externe inhuur + 710 uur ambtelijke capaciteit. De externe inhuur is nodig om de verschillende kennistafels en sessies met stakeholders/betrokkenen te organiseren.

1. Kan het college bevestigen dat de extra 222 uur (710-488) voor scenario 2 nodig is om desbetreffende ambtenaren te betrekken in reeds lopende regionale processen?
2. Kan het college toelichten waarom bij scenario 2 gekozen is voor meer sessies en wat dan de meerwaarde is van deze sessies? En weegt deze meerwaarde op tegen de max. €25.000 extra kosten aan externe inhuur vergeleken met scenario 1?

Antwoord vraag 1:
Het antwoord op de vraag is iets breder dan dat die uren alleen ingezet worden in reeds lopende, regionale processen. Waar het in feite om gaat, is dat klimaatadaptatie, net als bijvoorbeeld energietransitie, steeds meer een onderwerp wordt dat we in de volle breedte van ons werk tegenkomen. In scenario 1 gaan we daar op een uiterst sobere manier mee om. We raden dat scenario af, omdat we denken dat we daar later spijt van krijgen. Bijvoorbeeld doordat we onvoldoende zijn aangehaakt op de verdeling van Impulsgelden, of omdat er in fysieke projecten geen aandacht is voor klimaatadaptatie. De extra uren in scenario 2 zijn bedoeld voor de inzet van een soort van oliemannetje dat verbinding legt tussen allerlei (regionale) projecten en vraagstukken die te maken hebben met klimaatadaptatie. Waar scenario 1 eigenlijk vooral gaat over losse puzzelstukjes, trachten we in scenario 2 ook daadwerkelijk een deel van de puzzel te leggen. Die afstemming en activiteiten kosten tijd. We denken aan maximaal vijf uur per week. Dit past binnen de reeds opgestelde capaciteitsramingen: binnen het programma Energie & Klimaat is voor het thema klimaatadaptatie, in 2021, uitgegaan van een inzet van maximaal 710 uur.

Tot slot zijn er binnen de gemeente al ambtenaren die deelnemen aan de lopende regionale processen. Hiervoor hoeven geen extra uren worden vrijgemaakt.

Antwoord vraag 2:
We vermoeden dat er een misverstand is over de oranje vakken. In de startnotitie staat dat de projecten in de oranje vakken al in het kader van andere processen opgepakt worden. Op het eerste gezicht lijkt het daardoor misschien alsof we zaken dubbelop gaan doen. Wat we echter bedoelen, is dat we die bestaande processen iets verbreden door er specifieker vanuit klimaatadaptatie naar te kijken, en een integrale verbinding trachten te leggen met andere projecten. Het maakt bijvoorbeeld nogal een verschil of er alleen kennis wordt genomen van de uitkomsten die voortkomen uit de regionale trajecten (scenario 1), of dat deze vertaalt worden naar onze lokale context en dat we daarover met lokale partijen in gesprek gaat (scenario 2). In het geval van 'kennis nemen van' is de kans veel kleiner dat er lokaal eigenaarschap ontstaat over gesignaleerde knelpunten en wordt er eigenlijk geen slim gebruik gemaakt van zaken die al uitgezocht zijn. In scenario 2 worden er daarom meer dialogen gevoerd en dat uit zich in hogere kosten. Volgens ons is dit wel de manier om ervoor te zorgen dat partijen ook daadwerkelijk in actie komen.

Voorbeeld 1: vanuit de provincie wordt er een dialoog over natuur voorbereid. Het doel van de dialoog is om de risico's en oplossingen voor de kwetsbaarheden rondom natuur te bespreken. Te denken valt aan nadelige gevolgen van droogte voor de behoud van het natuurlijke leefgebied van dieren. Tijdens de gesprekken moet inzichtelijk worden welke acties er uitgevoerd kunnen worden om de risico's aan te pakken, en welke partijen deze acties uit moeten voeren. Daarna is het aan de gemeenten zelf om de oplossingsrichtingen en afspraken uit de eerste, regionale dialoog verder uit te werken. De lokale dialoog wordt dus niet opnieuw gevoerd, maar vormt dan een vervolg op de regionale dialoog. Kortom, de uitvoering en naleving van de afspraken is een verantwoordelijkheid van de gemeente.

Voorbeeld 2: voor het thema Bewust boeren wordt al invulling gegeven aan droogte en bodemdaling doordat het IBP Vitaal Platteland/de Veenweidevisie zich hierop richt. De Veenweidevisie is regionaal opgezet, maar de drie gebieden (Wieden Weerribben, Staphorsterveld en Mastenbroek/Kamperveen) blijken erg verschillend van elkaar. Het is beter om de visie te vertalen naar de lokale situaties. Door dit onderwerp vanuit klimaatadaptatie te beschouwen, dus door de uitkomsten van dit regionale platform mee te nemen in de risicodialoog en de lokale uitvoeringsagenda, kan er daarnaast een aanvraag worden gedaan op de Impulsgelden. Projecten kunnen alleen in aanmerking komen voor de Impulsgelden als ze zijn gebaseerd op stresstesten en risicodialogen en op basis daarvan op de uitvoeringsagenda staan.

Verder is er in scenario 2 gerichte aandacht voor inwonerparticipatie. Er worden vier aparte sessies met bewoners ingepland, in plaats van gezamenlijke sessies met andere externe stakeholders. Deze dialogen zijn essentieel om bewoners op een volwaardige manier te betrekken. Ook kan hierdoor het abstractieniveau van de dialogen omlaag worden gebracht. In plaats van dat we gemeente-breed over klimaatadaptatie praten, waardoor het onderwerp mogelijk minder herkenbaar wordt, stelt het ons in staat om bijvoorbeeld bewoners op wijkniveau te benaderen over klimaatadaptatie, waardoor het onderwerp tastbaarder wordt (op welke locaties heeft u last van wateroverlast, welke mogelijke oplossingen ziet u daarvoor?).